

CMU COUNCIL NEWSLETTER

จดหมายข่าวสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปีที่ 4 ฉบับที่ 32 เดือนมกราคม 2562

พิธีพระราชทานปริญญาบัตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ครั้งที่ 53 วันที่ 23 มกราคม 2562

หลักสูตรของ มช. ที่ควรจะเป็น เพื่อรองรับต่อความเป็นปัจจุบัน และรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.บวรศักดิ์ อูวรรณโณ

1. หลักสูตรควรมีความเชื่อมโยงกับ 3 ส่วน คือ (1) เชื่อมกับโลก โดยร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศหรือเอกชน ต่างประเทศ (2) เชื่อมกับภาคเอกชน โดยเรียนในสถานประกอบการ และ (3) เชื่อมกับชุมชนสังคม โดยหลักสูตรต้องมีวิชาที่ให้นักศึกษาลงไปเรียนรู้ในชุมชนสังคม
2. เป็นหลักสูตรที่ยืดหยุ่นกว่าเดิมที่กำหนดหน่วยกิต/วิชาตายตัว ควรให้ผู้เรียนสามารถ “ปรุง” การศึกษาตัวเองได้ตาม “ฉันทะ” คือความถนัด/ความชอบมากกว่าการยึดอยู่กับ “ศาสตร์” และ “หน่วยงานที่เป็นคณะ/วิทยาลัย”
3. การวัดผลควรมีความหลากหลายมากกว่าตอบข้อสอบแบบเดิม ๆ โดยเฉพาะการวัด “ผลลัพธ์” และ “ผลสัมฤทธิ์” ที่เป็นเชิงพฤติกรรม เช่น การวัดทักษะ การวัดสมรรถนะ เป็นต้น
4. เมื่อระบบการจัดหลักสูตรเปลี่ยนไป ผู้รับผิดชอบอาจต้องเปลี่ยนโครงสร้างแบบเดิม ๆ เช่น คณะ/วิทยาลัย อาจไม่พอ อาจต้องปรับโครงสร้างเดิม คิดโครงสร้างหรือกระบวนการใหม่ เป็นต้น
5. จุดเปลี่ยนนี้จะสำเร็จได้ ก็ต้องอาศัย “ผู้สอน” หากผู้สอนยังไม่มีกระบวนการทัศน์ ไม่มีทักษะ ก็จะเกิดปัญหาได้มาก

รองศาสตราจารย์ ดร.ณอดุล ลิทธิพงศ์

1. สิ่งที่จะเกิดขึ้นแน่นอน คือ Digital transformation ดังนั้นบัณฑิตของ มช. จะต้องมีความรู้และความสามารถในการใช้ การประยุกต์ และการพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ Digital transformation อาทิ AI (Artificial Intelligence), Cloud computing และอื่น ๆ
2. ในอนาคตบัณฑิตจะมีความสนใจที่จะเป็นผู้ประกอบการเอง แทนที่จะเป็นลูกจ้างในองค์กร ดังนั้นควรพัฒนาหลักสูตรที่จะทำให้ บัณฑิตของ มช. มี Entrepreneur skills มากขึ้น
3. สังคมในอนาคตจะเน้นเกี่ยวกับเรื่องสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้นหลักสูตรของ มช. ควรที่จะสอดแทรก หรือปรับปรุงให้บัณฑิตเข้าใจถึง Concept ของการทำงาน/การทำธุรกิจ โดยมีหลักการของ SD (Sustainable development)

ดร.กิตติพงศ์ พร้อมวงศ์

โลกยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งความก้าวหน้าทางวิทยาการ ความรู้ และเทคโนโลยีสำคัญ ๆ (เช่น ดิจิทัล การจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ อินเทอร์เน็ตของทุกสิ่ง ปัญญาประดิษฐ์ การแก้ไขยีนหรือพันธุกรรมระดับโมเลกุล ชีววิทยาศาสตร์ วัสดุอัจฉริยะ พลังงานรูปแบบใหม่ การเดินทางและการขนส่งอัจฉริยะ และเมืองอัจฉริยะ เป็นต้น) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ แบบหน้ามือเป็นหลังมือ ตั้งแต่วิถีการดำเนินชีวิตที่โซเชียลมีเดียมีอิทธิพลสูงต่อการรับรู้ การเลือกและการตัดสินใจ รูปแบบครอบครัวที่มีความกะทัดรัด กระบวนการทางสังคมที่มีการตรวจสอบซึ่งกันและกันมากขึ้น ค่านิยมการประกอบอาชีพที่มีอิสระ ไปจนถึงการพัฒนาแพลตฟอร์มทางธุรกิจ การเงิน และเทคโนโลยีขึ้นทั่วทุกภูมิภาคในโลก เกิดรูปแบบธุรกิจใหม่ ๆ และระบบธุรกรรมและระบบงานที่ใช้เทคโนโลยีหรือปัญญาประดิษฐ์แทนแรงงานมนุษย์

พัฒนาการข้างต้นจะส่งผลต่อภาคการศึกษาซึ่งรวมถึงการอุดมศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้แน่นอน การจัดการศึกษาและหลักสูตรการศึกษา จะต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยออกแบบให้เหมาะสมและตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ และจะต้องสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทยในอนาคต ตามที่รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ และนโยบายการขับเคลื่อนประเทศไทยแลนด์ 4.0 มีเป้าหมายพัฒนาประเทศไทยไปสู่ประเทศโลกที่ 1 หรือเป็น “ประเทศพัฒนาแล้ว” ซึ่งต้องสร้างขีดความสามารถของประเทศในหลายมิติ ที่สำคัญได้แก่ 1) การพัฒนาคนไทยไปสู่ “คนไทยในศตวรรษที่ 21” ซึ่งมีคุณสมบัติพึงประสงค์ทั้งด้านสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม คุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนมีทักษะความสามารถในการเรียนรู้ การสร้างสรรค์ การประกอบอาชีพ หรือการประกอบการ ไปจนถึงการเป็นผู้นำในระดับต่าง ๆ เพื่อนำพาประเทศไทยไปสู่เป้าหมายข้างต้น และ 2) การนำประเทศไทยไปสู่ “เศรษฐกิจและสังคมที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” การออกแบบและการจัดหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่สามารถตอบโจทย์อนาคต จะต้องนำไปสู่การสร้างหรือพัฒนานวัตกรรมที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์ของคนไทยในศตวรรษที่ 21 และมีความรู้ ทักษะและความสามารถเฉพาะทางในสาขาที่สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางวิทยาการ ดังที่ได้กล่าวถึงในตอนต้น โดยเน้นการเรียนรู้ที่บูรณาการกับการทำงานจริง การมีความร่วมมือกับภาคการผลิตและบริการเชิงลึก รวมไปถึงหลักสูตรรูปแบบใหม่ ๆ ที่เปิดโอกาสให้คนวัยทำงานได้เข้ามาเพิ่มพูนทักษะและความรู้ใหม่ ๆ ให้ทันกับวิทยาการความก้าวหน้าได้ถ้วนหน้าและตลอดชีวิต รองรับสังคมสูงวัย นอกจากนี้ โลกอนาคตการประกอบอาชีพที่สามารถสร้างคุณค่าหรือผลตอบแทนที่สูง จะเชื่อมโยงกับนวัตกรรมเสมอ การมีทักษะการบริหารจัดการนวัตกรรม จะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคนในอนาคต หากเป็นไปได้ ในหลักสูตรส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ควรสอดแทรกการฝึกฝนพัฒนาทักษะการจัดการนวัตกรรมด้วย จะทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีศักยภาพในการทำงานหรือการสร้างคุณค่าจากงานได้มากกว่าทั่ว ๆ ไป

เรื่องน่ารู้จากสภามหาวิทยาลัย

มติการประชุมสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ครั้งที่ 12/2561 เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2561 ที่ผ่านมา สำนักงานสภามหาวิทยาลัยได้เผยแพร่ไว้บนเว็บไซต์ที่ www.council.cmu.ac.th หัวข้อ : กำหนดการ/ระเบียบวาระ/สรุปมติการประชุมสภามหาวิทยาลัย ซึ่งผู้สนใจสามารถเข้าไปศึกษาเพิ่มเติมได้ ส่วนเนื้อหาในฉบับนี้...จะขอนำมาแจ้งเฉพาะบางเรื่องโดยย่อเท่านั้น

ให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2562 – 2565) ของอธิการบดี

ศาสตราจารย์คลินิก นพ.นิเวศน์ นันทจิต อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้นำเสนอนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารฯ ต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา ซึ่งวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ยังคงยึดมั่นตามแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ดังนี้

ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบและได้ให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอย่างหลากหลาย โดยนายกสภามหาวิทยาลัยได้กล่าวสรุปดังนี้

1. ให้มหาวิทยาลัยโดยคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้จากการประชุมครั้งนี้ไปพิจารณาดำเนินการต่อไป
2. มหาวิทยาลัยอาจจะมีการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการระดับชาติ โดยแบ่งประเด็นการสัมมนาออกเป็นหลาย ๆ ส่วน เช่น การรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม การจัดการรายได้ของมหาวิทยาลัย การจัดการนวัตกรรม เป็นต้น โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านและมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
3. ในประเด็นของการ disruption นั้น เพื่อให้หนักวิชาการและผู้บริหารของมหาวิทยาลัยมีมุมมองที่กว้างขวางมากขึ้น มหาวิทยาลัยอาจจะจัดให้มีการประชุมสัมมนาที่เน้นในประเด็นของการ disruption ในมุมมองของการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยเชิญผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านนี้จากทั้งในประเทศและต่างประเทศมาเป็น facilitator เพื่อหาแนวทางร่วมกันในการจัดการเรื่องนี้

นอกจากนี้ นายกสภามหาวิทยาลัยแนะนำให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการปลูกต้นไม้ เพื่อสร้างพื้นที่สีเขียวให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งความร่มรื่นจากจำนวนของต้นไม้ที่เพิ่มมากขึ้น จะช่วยในการดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกได้อีกด้วย นอกเหนือจากการจัดการเรื่องพลังงานทดแทนหรือการจัดการขยะ

ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติงาน ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2561 – 2565) ของคณบดีคณะเทคนิคการแพทย์

ศาสตราจารย์ ดร.สาคร พรประเสริฐ คณบดีคณะเทคนิคการแพทย์ ได้นำเสนอนโยบายและแผนปฏิบัติงานฯ ต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบและได้ให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอย่างหลากหลาย โดยนายกสภามหาวิทยาลัยได้กล่าวสรุปว่า เพื่อให้แผนปฏิบัติงานฯ ที่คณบดีนำเสนอสามารถรองรับกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้ดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องพิจารณาเรื่อง Disruptive medical technology ด้วย โดยให้คณะกรรมการอำนวยการประจำคณะ ผู้บริหาร และอาจารย์ทั้ง 4 ภาควิชาของคณะ ได้คิดวิเคราะห์ว่า Digital technology จะเข้ามามีบทบาทในเรื่องของการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการอย่างไร และคณะจะต้องพัฒนาส่วนไหนหรือปรับเปลี่ยนอย่างไร เพื่อรับมือกับ Disruptive medical technology ที่จะเกิดขึ้น รวมถึงความเป็น Digitalization ของคณะ แล้วนำมาเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาในโอกาสต่อไป

แนวปฏิบัติการเสนออนุมัติเปิดสอนหลักสูตรใหม่

สืบเนื่องจากสภามหาวิทยาลัยได้เชิญผู้แทนหลักสูตรใหม่ที่เสนอขออนุมัติเปิดสอนมาร่วมชี้แจงในที่ประชุมด้วยนั้น นายกสภามหาวิทยาลัยจึงได้เสนอว่าเห็นสมควรให้กำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเสนออนุมัติเปิดสอนหลักสูตรใหม่ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเสนอขออนุมัติในหลักการการเปิดสอนหลักสูตรใหม่ ให้นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นระเบียบวาระเพื่อพิจารณา โดยให้รองอธิการบดีที่รับผิดชอบด้านวิชาการ และหัวหน้าส่วนงานเจ้าของหลักสูตรหรือผู้แทนหลักสูตรมานำเสนอหลักการเปิดสอนหลักสูตรใหม่ด้วย

ขั้นตอนที่ 2 การเสนอขออนุมัติรายละเอียดของหลักสูตรใหม่ตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ให้นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นระเบียบวาระเพื่อทักท้วง

ซึ่งที่ประชุมรับทราบและเห็นชอบด้วยตามที่นายกสภามหาวิทยาลัยเสนอ

เลือก “ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.อาวุธ ศรีศุกรี” กรรมการ-สภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่ 22 ธันวาคม 2561 เป็นต้นไป

เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยเพื่อเป็นกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

1. เลือก “รองศาสตราจารย์ ดร.ถนอคุณ สิทธิพงศ์” กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์แทนประธานคณะกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งแล้ว และให้ประธานคณะกรรมการไปดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมการ เมื่อได้กรรมการครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบังคับแล้ว ให้แจ้งอธิการบดีเพื่อนำเสนอสภามหาวิทยาลัยประกาศแต่งตั้งต่อไป

2. เลือก “รองศาสตราจารย์ ดร.ธเนศ ศรีวิชัยลาพันธ์” กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทคณาจารย์ประจำ เป็นกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์แทนกรรมการที่ครบวาระ

3. เลือก “นายสมเพชร ไชยวุฒิ” กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีใช้คณาจารย์ประจำ เป็นกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์แทนกรรมการที่ครบวาระ

4. มอบหมายให้ “นายธันว์ วิสิทธิ์พานิช” หัวหน้างานอุทธรณ์และร้องทุกข์ กองกฎหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

เลือก “รองศาสตราจารย์บุญรักษา สุนทรธรรม” กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อแต่งตั้งเป็นประธานคณะกรรมการจริยธรรมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตามข้อ 36 (1) แห่งประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แทนตำแหน่งที่ว่างลง ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่มหาวิทยาลัยออกประกาศแต่งตั้งเป็นต้นไป

อนุมัติแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 21 ราย

โดยเป็นคณาจารย์จากส่วนงานต่าง ๆ (สามารถดูรายชื่อได้ในมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย) ประกอบด้วย

1) แต่งตั้งอาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 17 ราย

- คณะวิทยาศาสตร์	4 ราย	- คณะแพทยศาสตร์	3 ราย
- คณะเทคนิคการแพทย์	2 ราย	- คณะวิศวกรรมศาสตร์	2 ราย
- คณะมนุษยศาสตร์	2 ราย	- คณะทันตแพทยศาสตร์	1 ราย
- คณะสัตวแพทยศาสตร์	1 ราย	- คณะอุตสาหกรรมเกษตร	1 ราย
- คณะนิติศาสตร์	1 ราย		

2) แต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 3 ราย

- คณะแพทยศาสตร์	1 ราย	- คณะพยาบาลศาสตร์	1 ราย
- คณะวิทยาศาสตร์	1 ราย		

3) อนุมัติให้เสนอแต่งตั้งรองศาสตราจารย์ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน 1 ราย

- คณะแพทยศาสตร์	1 ราย
-----------------	-------

การบูรณาการวิชาการ และความพยายามทลายกำแพงส่วนงาน กรณี DATA SCIENCE: ภาคหนึ่ง

โดย... ญัฐ วรรษศ คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

ปติพงษ์ ยอดมงคล คณบดีวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี
ธรรณินทร์ ไชยเรืองศรี คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

1. Rationale

การเข้าถึงแหล่งข้อมูลและองค์ความรู้ในยุคปัจจุบันถูกปฏิบัติในหลายลักษณะ ที่เห็นได้ชัด คือ การเข้าถึงผ่านช่องทางระบบเครือข่าย หรือ Internet ทำให้กลไกการพัฒนาและเพิ่มพูนคลังข้อมูลสามารถเกิดขึ้นในทุกหน่วยงานตลอดเวลา การเชื่อมแหล่งข้อมูลเข้าหากัน การหาข้อมูลใด ๆ เดิมต้องผ่านกระบวนการเสาะหาแหล่งข้อมูล การขออนุญาตหรือขอลิขิต์ในการหาข้อมูล อีกทั้งอาจต้องค้นจากหลายแหล่งข้อมูล จึงจะได้สิ่งที่ต้องการ เพื่อวิเคราะห์ประเมินให้เป็นสารสนเทศหรือองค์ความรู้เพื่อนำไปใช้งาน กระบวนการเหล่านี้ใช้เวลาและทรัพยากรมหาศาล จึงเป็นขีดความสามารถของบุคลากร หรือองค์กร

การเกิดขึ้นของระบบเครือข่ายข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ทำให้ลดขีดจำกัด ขอบเขตมีระบบสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ จึงไม่มีข้อจำกัดด้านระยะทางหรือเวลาอีกด้วย การได้มาซึ่งข้อมูลทำได้จากหลายแหล่งในพื้นที่ต่าง ๆ พร้อม ๆ กันในเวลาเศษเสี้ยววินาที ข้อมูลที่ได้มาจะต้องถูกบริหารจัดการ คัดสรรให้มีคุณภาพ ความถูกต้อง ปัญหาปัจจุบันจึงไม่ได้อยู่ที่วิธีการได้มาซึ่งข้อมูล แต่เน้นประเด็นสำคัญ คือ จะเลือกใช้ และตัดสินใจดำเนินการต่อไปโดยอาศัยประโยชน์จากข้อมูล หรือสารสนเทศที่มีเหล่านั้นอย่างไร ด้วยความรวดเร็วเท่าไรจึงจะทันต่อการป้องกันปัญหา พร้อมกับเพิ่มประสิทธิภาพ คักยภาพ การดำเนินการต่อไปในอนาคต ยิ่งเมื่อมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ทั้งให้อิสระเสรีภาพในการเข้าถึงข้อมูล อย่างไร้ขีดจำกัด และเอื้อให้บุคคลตัดสินใจอย่างถูกต้องได้ทันเวลา หรือก่อนเวลา เราสามารถเรียนรู้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับตนจากอุปกรณ์สื่อสารขนาดเล็กที่พกพาไปกับตัว ทำให้ตัดสินใจดำเนินการผ่านอุปกรณ์ที่มีได้ทันทีไม่ว่าจะอยู่ที่ใดในโลก โดยไม่ต้องเดินทาง หรือสื่อสารโดยวิธีอื่นที่ต้องใช้เวลานาน

บุคคลที่ทำหน้าที่ส่งผ่านข้อมูล และประเมินผลให้เป็นสารสนเทศ หรือเก็บข้อมูลถูกลดบทบาทลง ซึ่งอาจถึงขั้นยกเลิกไปในที่สุด ซึ่งข้อมูล การเก็บรักษา การใช้ประโยชน์ การตัดสินใจ ควบคุม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง กระบวนการ และการสรุปองค์ความรู้จากข้อมูลจะพัฒนาด้วยอัตราที่เร็วขึ้น อย่างยิ่งยวด จนเกิดการแข่งขันระหว่างองค์กร ธุรกิจ อุตสาหกรรม หรือระหว่างบุคคล ผู้ใดหรือองค์กรใดเข้าหาข้อมูลช้า ตัดสินใจช้าเป็นผู้ที่ ล้าหลังรั้งท้าย ไม่ตอบสนองต่อการแข่งขันได้ ผู้ใดเข้าถึงข้อมูล ความรู้ได้เร็ว ตอบสนองถูกต้องเหมาะสม จึงจะเป็นผู้ชนะ และอยู่รอดอย่างแท้จริง

ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างวิทยาการข้อมูล อันเกี่ยวข้องกับการได้มา ของข้อมูล ประเมินและใช้ประโยชน์จากข้อมูลเป็นศาสตร์ที่รวบรวม องค์ความรู้จากหลากหลายสาขาวิชา ทั้งวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนจนศาสตร์ปลายน้ำซึ่งใช้ประโยชน์จากข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นเกษตรกรรม การแพทย์ การพยาบาล การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยว วิทยาการข้อมูลจึงเป็นสาขาวิชาที่ต้องการการทำงานร่วมกัน ระหว่างผู้มีความรู้หลากหลายสาขาวิชา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่แบ่งกลุ่มผู้มีความรู้ แยกออกจากกันตามหลักสูตรในหลายคณะ ในปัจจุบันนั้นบุคลากรที่มีความรู้ ทางข้อมูลและสารสนเทศกระจายไปในหลายหลักสูตร เช่น หลักสูตร วิทยาการคอมพิวเตอร์ (คณะวิทยาศาสตร์) วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (คณะวิศวกรรมศาสตร์) การจัดการองค์ความรู้ และวิศวกรรมซอฟต์แวร์ (วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี) โดยแต่ละหลักสูตรมีปรัชญา จุดเน้น

ความรู้ของหลักสูตรต่างกันไป ทำให้กระบวนวิชาถูกออกแบบมาต่างกัน รวมถึงถูกสร้างให้บริหารงานแยกจากกัน ทั้งที่ความต้องการในสังคมต้องการ ผู้มีความรู้ในกระบวนการทางข้อมูลตั้งแต่ต้นจนถึงการใช้ประโยชน์มา ทำงานร่วมกัน เพื่อก้าวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

การสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ร่วมกับสภามหาวิทยาลัย ในเดือนธันวาคม 2560 ได้เห็นนโยบายสำคัญอันเป็นจุดเริ่มต้นการทำงาน ข้ามสาขาวิชา เพื่อพัฒนาการบูรณาการทำงานระหว่างสาขา เพื่อบุคลากรของ มหาวิทยาลัยที่สนใจตอบสนองโจทย์อันเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศ และโลกที่ไม่สามารถใช้ศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่ง หรือกลุ่มคนในสาขาเดิม เพียงสาขาเดียวได้อีกต่อไป ในที่ประชุมฯ แนะนำให้พัฒนาหลักสูตรวิชาการ อันเป็นกลไกสำคัญต่อการพัฒนาสังคมในอนาคต ซึ่งวิทยาการข้อมูล ถูกจัดเป็นหนึ่งในศาสตร์อนาคตที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้ความสำคัญ จึงเสนอแนวคิดให้คณะบดีที่เกี่ยวข้องหาแนวทางเพื่อพัฒนาศาสตร์เหล่านั้น ด้วยการนำบุคลากรมาทำงานร่วมกัน

2. First Design: Collaborative Initiative

ผู้บริหารคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี อันเป็น 3 คณะหลัก ด้วยความเกี่ยวข้องของหลักสูตรที่เคยเปิดสอน ได้หารือและมีข้อตกลงร่วมกันในการนำบุคลากรที่ทำงานพัฒนาความรู้เกี่ยวกับวิทยาการจัดการข้อมูล โดยคาดหวังให้บุคลากรเหล่านี้พัฒนาสิ่งสมประสมการณ์ร่วมกันในการประยุกต์ เพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาให้สังคมภายนอก ทั้งชุมชน ภาครัฐ และเอกชน โดยอาศัยหลักการ คือ ทำให้สามารถสนับสนุน ส่งเสริม และผลักดันให้บุคลากรทั้ง 3 ส่วนงานมาทำงานร่วมกันข้ามหลักสูตรสาขาวิชา ภาควิชา และคณะในมหาวิทยาลัย ซึ่งภายหลังกลุ่มคณะได้ได้รับประสานงานจากสำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ มข. ขอเข้าร่วมกลุ่มวิชาการนี้ด้วย เนื่องจากเป็นผู้ให้บริการ สร้าง พัฒนากระบวนการส่งถ่ายข้อมูลสารสนเทศทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย อันจะเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญในที่สุด

กลุ่มวิชาการด้าน DATA SCIENCE กำหนดเป้าหมายของการทำงานร่วมกันในการทบทวน และพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาการจัดการข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงในสาขาวิชาอื่น และอาศัยหลักสูตรที่จะหาผู้เรียนอันมีหน้าที่สำคัญในการเป็นผู้ช่วยวิจัย และบริการของคณาจารย์ในกลุ่มนี้สร้างประโยชน์ เพิ่มขีดสมรรถนะแก่คน ชุมชน ภาครัฐ ธุรกิจ และเกิดการพัฒนาศักยภาพ ตลอดจนความรู้ การนำผลงานด้านดังกล่าวเพื่อใช้ประโยชน์จริงไปพร้อม ๆ กัน โดยการทำงานร่วมกันของคณาจารย์และนักศึกษาในลักษณะนี้ จึงจำเป็นต้องผ่านอุปสรรคการทำงานภายใต้กรอบเดิมระหว่างส่วนงาน

3. Second Design: Collaborative Tasks

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มวิชาการ DATA SCIENCE ครอบคลุม

01

การส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรที่มีประสบการณ์ ความรู้ และการประยุกต์ใช้ โดยสร้างคณะทำงานจาก 3 ส่วนงาน ในขั้นต้นได้เชิญบุคลากร คือ รองศาสตราจารย์ ดร.จักรพงษ์ นาทวีชัย คณะวิศวกรรมศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย ดวงสอาด วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี และรองศาสตราจารย์ ดร.จิรัชยุทธ ไชยจารุณิช คณะวิทยาศาสตร์ มาหารือเพื่อกำหนดเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ของกลุ่ม

ยุทธศาสตร์กำหนดขึ้นโดยคำนึงถึงความสามารถในการพัฒนาโครงการ นำความรู้ทางวิทยาการจัดการข้อมูลไปให้ผู้ใช้งานที่ต้องการในองค์กรต่าง ๆ ปัจจุบันคณะทำงานอยู่ระหว่างการทำโครงการบริการวิชาการและวิจัยกับหลายองค์กร เช่น ธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด (มหาชน) บริษัท มูราตะ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด ความสำเร็จของงานจะเกิดขึ้นกับกลไกในการค้นหาผู้ช่วยนักวิจัย หรือบริการวิชาการผ่านการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาการจัดการข้อมูล ที่มุ่งให้ความรู้พื้นฐานเฉพาะด้านแก่ผู้ช่วยนักวิจัย เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับองค์กรหรือประเทศให้มีศักยภาพในการตัดสินใจ ใช้ข้อมูลเหล่านั้นอย่างถูกต้อง ฉะนั้น ความสำเร็จของคณะทำงาน จึงขึ้นอยู่กับการทำงานร่วมกันระหว่างคณาจารย์ นักศึกษา และผู้ใช้งานจากข้อมูลเป็นสำคัญ กลไกการทำงานร่วมกันที่สำคัญ จึงต้องครอบคลุม 4 ประเด็นหลัก ได้แก่

- 1.1 การบริการให้ความรู้ด้านวิทยาการจัดการข้อมูลแก่ผู้ใช้ทุกระดับ เพื่อเพิ่มพูนศึกษาความรู้ในการตัดสินใจสำหรับใช้พัฒนาสังคม
- 1.2 การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ใช้งานได้จริง อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กรและสังคม ทั้งนี้การบริการองค์ความรู้ รวมถึงการบริการวิชาการเหล่านั้นต้องทำจากบุคลากรหลายหน่วยงานที่ทำงานร่วมกัน โดยมี 3 คณะเป็นฐาน
- 1.3 การนำองค์ความรู้ และประสบการณ์ในการประยุกต์ใช้ศาสตร์วิทยาการจัดการข้อมูลข้างต้น ต้องจัดเป็นกระบวนการหรือฝึกอบรมสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิทยาการจัดการข้อมูลในทุกระดับชั้น รวมถึงการให้ข้อมูลศาสตร์วิทยาการจัดการผ่านการฝึกอบรมระยะสั้น เพื่อการนำไปใช้ทันทีหรือระหว่างฝึกอบรมนั้น
- 1.4 การสนับสนุนในรูปแบบงบประมาณ รวมถึงทรัพยากรในการบริหารจัดการ อันได้จากองค์กรผู้ได้รับประโยชน์ของการบริการวิชาการ และการวิจัยที่สามารถนำมาใช้สนับสนุนนักวิจัย ผู้ช่วยนักวิจัย ผู้ช่วยบริการวิชาการ วิจัย ค้นคว้า สามารถไปสู่ปริญญาบัตรระดับต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาของผู้ช่วยนักวิจัย ซึ่งเป็นนักศึกษาในกลุ่มนั้นในที่สุด

02

การสร้างระบบกลไกของการสร้างบุคลากรที่มีความสามารถในการพัฒนา และใช้ประโยชน์จากศาสตร์วิทยาการจัดการข้อมูล ซึ่งอาศัยการพัฒนาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา เป็นหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่สอนโดยกลุ่มคณะทำงานบูรณาการวิชาการทางด้านวิทยาการจัดการข้อมูล (Data Science Consortium) ซึ่งประกอบไปด้วย คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี และสำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีเป้าหมายในการส่งเสริมการสร้างงานวิจัยและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในด้านวิทยาการจัดการข้อมูล ซึ่งมีรากฐานที่สำคัญจากองค์ความรู้ทางวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมซอฟต์แวร์ คณิตศาสตร์ การจัดการสารสนเทศ การจัดการทางธุรกิจ หรือสายงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรมุ่งหมายให้ผู้สำเร็จการศึกษา มีความสามารถทำงานเป็น 1) นักวิจัยที่สามารถค้นคว้า วิจัย เกี่ยวข้องกับวิทยาการจัดการข้อมูล (การจัดการ วิเคราะห์ แสดงผลข้อมูล) และ 2) นักวิทยาศาสตร์ข้อมูล (Data Scientist) ในหน่วยงานซึ่งทำหน้าที่ออกแบบการจัดการ วิเคราะห์ แสดงผลข้อมูลอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้กับหน่วยงาน ภาครัฐและเอกชนได้ โดยมีลำดับแผนงาน ดังนี้

- 2.1 เป็นหลักสูตรมหาบัณฑิตระยะสั้น 2 ปี สำหรับเพิ่มพูนองค์ความรู้ใหม่ให้ผู้ช่วยนักวิจัยนำไปใช้กับองค์กรต่าง ๆ โดยอาศัยการสร้างศักยภาพของตนในศาสตร์ โดยสอดคล้องไปกับการทำงานวิจัยและการบริการวิชาการในข้อที่ 1
- 2.2 หลักสูตรดุษฎีบัณฑิต พัฒนาให้ผู้ช่วยนักวิจัยมีความรู้ ความสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่สำหรับอนาคตที่เกี่ยวข้องกับ DATA SCIENCE แก่สังคมในอนาคต และเป็นผู้ช่วยสอน เพื่อพัฒนาบัณฑิตระดับต่าง ๆ เมื่อสำเร็จการศึกษาจะเป็นผู้มีความสามารถในการให้ความรู้กับบุคคลอื่นต่อไปในที่สุด
- 2.3 หลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นไม่เกิน 3 เดือน สำหรับบุคคลที่ต้องการเรียนรู้ด้านวิทยาการจัดการข้อมูล และประยุกต์ใช้เฉพาะด้านระดับพื้นฐานในเวลานั้น

ภาพกิจกรรมและประชาสัมพันธ์

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.อาวุธ ศรีศุกรี เป็นประธานพิธีเปิดนิทรรศการ “วันทรงดนตรี 10 มกราคม 2518” ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติ 7 รอบพระชนมพรรษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2562

ศาสตราจารย์คลินิก นพ.นิเวศน์ นันทจิต อธิการบดีนำเสนอยุทธศาสตร์การบริหาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2562 - 2565)

ศาสตราจารย์ ดร.สาคร พรประเสริฐ คณะบดีคณะเทคนิคการแพทย์นำเสนอนโยบาย และแผนปฏิบัติงานในระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2561 - 2565)

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา : ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.เกษม วัฒนชัย นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ศาสตราจารย์คลินิก นพ.นิเวศน์ นันทจิต อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บรรณาธิการบริหาร : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทพ.พิริยะ เชิดสริกุล รองอธิการบดี เลขาธิการสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บรรณาธิการ : นายทนงศักดิ์ เชื้อเจ็ดตน รักษาการแทนหัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย

กองบรรณาธิการ : นายปรีดา ศิริรังษี, นางมณฑนา สุกันศีล, นายเกรียงไกร ใจใส, นายมงคล เดชะ,

นางรารวรรณ ปิ่นทอง, น.ส.วันเพ็ญ ศุภวิริยกุล, นายมนัส โกชนา, นางจันทร์ตรี มายัง,

น.ส.อารยา อริยะเครือ, นายอดิศร ไขคำ, น.ส.อาภารัตน์ บุญเกิด

ออกแบบโดย : นางรารวรรณ ปิ่นทอง, น.ส.อารยา อริยะเครือ, นายอดิศร ไขคำ

สำนักงานสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
อาคารยุทธศาสตร์ ชั้น 4 เลขที่ 239
ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์ : 0-5394-3030, 0-5394-2636
โทรสาร : 0-5394-3028